

Sygn. akt I C 49/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 22 września 2016 roku

Sąd Rejonowy w Łęczycy I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Wojciech Wysoczyński

Protokolant: sekr. sąd. Joanna Kaczyńska

po rozpoznaniu w dniu 8 września 2016 roku, w Ł., na rozprawie,

sprawy z powództwa (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W.
przeciwko J. M.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygnatura akt I C 49/16

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 7 grudnia 2015 roku, powód (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika – radcę prawnego wniósł do Sądu Rejonowego w Łęczycy pozew przeciwko J. M. o zapłatę kwoty 2.331,75 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP naliczanymi od kwoty 2.289,01 złotych od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz ustawowymi naliczanymi od kwoty 42,65 złotych od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Nadto powód wniósł o zwrot kosztów procesu (pozew k.2-4)

W dniu 8 stycznia 2016 roku, Sąd Rejonowy w Łęczycy wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym uwzględniający roszczenie pozwu (nakaz zapłaty k. 55).

W dniu 25 stycznia 2016 roku, pozwana J. M. wywiodła sprzeciw od przedmiotowego nakazu zapłaty. W uzasadnieniu sprzeciwu pozwana wniosła o oddalenie powództwa podnosząc zarzut przedawnienia roszczenia (sprzeciw k.59-61).

W toku postępowania strony podtrzymały swoje dotychczasowe stanowiska procesowe.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 6 sierpnia 2008 roku, pozwana J. M. zawarła z poprzednikiem prawnym powoda (...) Bank Spółką Akcyjną z siedzibą w K. umowę bankową prostej pożyczki gotówkowej nr. (...). Bank na wniosek pozwanej udzielił J. M. pożyczki w kwocie 2.860,25 złotych na warunkach określonych w umowie. Oprocentowanie nominalne pożyczki wynosiło 21,90 % w stosunku rocznym (umowa k. 51-52).

Pozwana nie wywiązała się z zaciągniętego zobowiązania w terminie, wskutek czego, wierzyciel pierwotny pozwanej, w dniu 30 czerwca 2009 roku, wypowiedział zawartą umowę i wezwał pozwaną do spłaty zaległych należności (bezsporne, wypowiedzenie k. 70).

W dniu 22 czerwca 2010 roku (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wystawił Bankowy Tytuł Egzekucyjny nr. (...) określając zadłużenie pozwanej na kwotę 2.775,22 złotych wynikające z umowy z dnia 6 sierpnia 2008 roku nr. (...) ((...) k.71).

Postanowieniem z dnia 2 lipca 2010 roku, Sąd Rejonowy w Łęczycy, w sprawie I Co 1131/10 nadał Bankowemu Tytułowi Egzekucyjnemu nr. (...) z dnia 22 czerwca 2010 roku klauzulę wykonalności (postanowienie k.72).

Na podstawie opisanego powyżej tytułu wykonawczego, w dniu 1 grudnia 2010 roku, (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą w W. złożył do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia Śródmieścia wniosek o wszczęcie egzekucji przeciwko dłużniczce J. M. (wniosek k. 1-2 akt sprawy Km 10687 K.S. przy S.R. w dla Wrocławia Śródmieścia).

Postanowieniem z dnia 17 czerwca 2011 roku, na podstawie art. 824 § 1 pkt. 3 k.p.c. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia Śródmieścia umorzył postępowanie egzekucyjne prowadzone przeciwko J. M. na z uwagi na bezskuteczność egzekucji oraz zwrócił wierzycielowi tytuł wykonawczy (akta sprawy Km 10687 K.S. przy S.R. w dla Wrocławia Śródmieścia).

Na podstawie opisanego powyżej tytułu wykonawczego, ponownie w dniu 18 października 2013 roku, (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą w W. złożył do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Widzewa wniosek o wszczęcie egzekucji przeciwko dłużniczce J. M. (wniosek k. 1-2 akt sprawy Km 131711/13 K.S. przy S.R. w dla Łodzi - Widzewa w Łodzi).

Postanowieniem z dnia 4 listopada 2014 roku, na podstawie art. 825 pkt. 1 k.p.c. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Widzewa umorzył postępowanie egzekucyjne prowadzone przeciwko J. M. na skutek cofnięcia wniosku przez wierzyciela pierwotnego (akt sprawy Km 131711/13 K.S. przy S.R. w dla Łodzi - Widzewa w Łodzi).

Umową sprzedaży wierzytelności z dnia 19 grudnia 2014 roku, (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą w W. zbył przysługującą mu wobec J. M. wierzytelność na rzecz (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w z siedzibą w W. w łącznej wysokości 4.373,49 zł, wynikającą z umowy pożyczki gotówkowej nr. (...) (umowa przelewu wraz z załącznikiem k.13-39).

W dniu 19 grudnia 2014 roku,(...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w z siedzibą w W. zawiadomił pozwaną o przelewie wierzytelności (zawiadomienie k. 40).

W dniu 12 lutego 2015 roku, (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w z siedzibą w W. wezwał pozwaną do zapłaty kwoty 4.439,42 złote (wezwanie k. 41).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanego powyżej materiału dowodowego w postaci dowodów z dokumentów.

Sąd uznał za wiarygodne dowody z dokumentów zgromadzone w aktach sprawy, albowiem w toku postępowania nie ujawniła się żadna okoliczność, która podważyłaby wiarygodność tych dowodów.

Sąd zważył, co następuje:

W świetle poczynionych ustaleń w sprawie, w ocenie Sądu, powództwo jest bezzasadne i podlega oddaleniu.

W pierwszej kolejności należy odnieść się do podniesionego przez pozwaną zarzutu przedawnienia.

Zarzut ten okazał się zasadny.

W myśl art. 513 § 1 k.c. dłużnikowi przysługują przeciwko nabywcy wierzytelności wszelkie zarzuty, które miał przeciwko zbywcy w chwili powzięcia wiadomości o przelewie.

Jak stanowi przepis art. 117 k.c., roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu (z zastrzeżeniem wyjątków przewidzianych w ustawie). Po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie może się uchylić od jego zaspokojenia, chyba że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia (art. 117 zd. 1 k.c.).

Jak stwierdził Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 10 października 2003 r., II CK 113/02, (publ. OSP 2004/11/141, Pr.Spółek 2004/6/59), termin przedawnienia roszczenia banku wobec osoby niebędącej przedsiębiorcą z tytułu umowy kredytu wynosi trzy lata (por. też wyrok w sprawie z dnia 2 października 2008 roku, w sprawie II CSK 212/2008).

Bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne (art. 120 § 1 k.c.), czyli dnia, w którym wierzyciel wymaga spełnienia zobowiązania.

W przedmiotowej sprawie roszczenie wierzyciela pierwotnego względem pozwanej stało się wymagalne z dniem 30 czerwca 2009 roku, kiedy to wierzyciel pierwotny wypowiedział pozwanej umowę bankową.

W sprawie doszło jednak do przerwania biegu przedawnienia roszczenia. Czynnością powodująca przerwanie biegu terminu przedawnienia było złożenie przez wierzyciela pierwotnego wniosku o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nr. (...) z dnia 22 czerwca 2010 roku. Utrwalone już stanowisko orzecznictwa przyjmuje, że czynnością przerywającą bieg przedawnienia jest wystąpienie z wnioskiem o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu. Złożenie tego wniosku nie tylko powoduje przerwanie biegu przedawnienia, ale też jego zawieszenie aż do czasu ukończenia postępowania wywołanego tym wnioskiem (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 16 stycznia 2004 roku III CZP 101/03, wyrok z dnia 12 stycznia 2012 roku sygn.akt II CSK 203/11).

Dopiero po zakończeniu postępowania o nadanie klauzuli wykonalności bieg terminu przedawnienia rozpoczyna się na nowo. W przedmiotowej sprawie postanowieniem z dnia 2 lipca 2010 roku, Sąd Rejonowy w Łęczycy, w sprawie I Co 1131/10 nadał Bankowemu Tytułowi Egzekucyjnemu nr. (...) z dnia 22 czerwca 2010 roku klauzulę wykonalności. Zatem postępowanie wywołane przedmiotowym wnioskiem zakończyło się z datą wydania postanowienia Sądu Rejonowego w Łęczycy tj. w dniu 2 lipca 2010 roku i od tego czasu bieg terminu przedawnienia rozpoczął się na nowo – zgodnie z treścią art. 124 k.c.

W przedmiotowej pierwszej czynnością przerywającą bieg terminu przedawnienia było wystąpienie przez powoda z powództwem do Sądu Rejonowego w Łęczycy co miało miejsce w dniu 7 grudnia 2015 roku. Jednakże czynności tej powód dokonał po upływie trzyletniego okresu przedawnienia dla tego typu roszczeń. Roszczenia powoda dochodzone pozwem zarówno z tytułu należności głównej jak również z tytułu odsetek jako świadczenia okresowego przedawniły się z wpływem trzyletniego okresu tj. począwszy od dnia 7 grudnia 2012 roku. Skoro powód wystąpił z powództwem w dniu 7 grudnia 2015 roku to uczynił to po upływie terminu przedawnienia.

Wbrew stanowisku strony powodowej za czynności przerywającą bieg terminu przedawnienia nie można uznać złożenia przez wierzyciela pierwotnego wniosku o wszczęcie egzekucji przeciwko pozwanej w dniu 1 grudnia 2010 roku.

Sąd w tym składzie w pełni podziela zapatrywania prawne przedstawione w uzasadnieniu Uchwały Sądu Najwyższego z dnia 29 czerwca 2016 r. w sprawie III CZP 29/16. W przedmiotowym judykcie SN podkreślił, że nabywca wierzytelności niebędący bankiem nie może powoływać się na przerwę biegu przedawnienia spowodowaną wszczęciem postępowania egzekucyjnego na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego w klauzulę wykonalności (art. 123 § 1 pkt 2 k.c.). (SIP LEX nr 2067028, www.sn.pl, Biul.SN 2016/6/10, KSAG 2016/3/112). Taka sytuacja zachodzi w przedmiotowej sprawie.

Niezależnie od powyższego zwrócić należy uwagę, że postanowieniem z dnia 17 czerwca 2011 roku, na podstawie art. 824 § 1 pkt. 3 k.p.c. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia Śródmieścia umorzył postępowanie egzekucyjne prowadzone przeciwko J. M. na z uwagi na bezskuteczność egzekucji oraz zwrócił wierzycielowi

tytuł wykonawczy. Zatem postępowanie wywołane przedmiotowym wnioskiem zakończyło się z datą wydania postanowienia przez Komornika tj. w dniu 17 czerwca 2011 roku i od tego czasu bieg terminu przedawnienia rozpoczął się na nowo – zgodnie z treścią art. 124 k.c.

Za czynności przerywającą bieg terminu przedawnienia nie można uznać złożenia przez wierzyciela pierwotnego kolejnego wniosku o wszczęcie egzekucji przeciwko pozwanej w dniu 18 października 2013 roku.

Podkreślić należy, bowiem wierzyciel pierwotny złożył wniosek o umorzenie prowadzonego pod sygnaturą akt Km 131711/13 postępowania egzekucyjnego na mocy art. 825 k.p.c..

Postanowieniem z dnia 4 listopada 2014 roku, na podstawie art. 825 pkt. 1 k.p.c. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Widzewa umorzył postępowanie egzekucyjne prowadzone przeciwko J. M. na skutek cofnięcia wniosku przez wierzyciela pierwotnego.

Zgodnie z istniejącym w orzecznictwie stanowiskiem umorzenie postępowania egzekucyjnego na wniosek wierzyciela - banku, prowadzącego egzekucję na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego klauzulą wykonalności, niweczy skutki przerwy biegu przedawnienia spowodowane złożeniem wniosku o wszczęcie egzekucji. (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 19 lutego 2015 roku, sygn. akt III CZP 103/14, www.sn.pl; wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 25 maja 2010 roku, sygn. akt I ACa 100/10, LexOmega; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 października 2003 roku, sygn. akt II CK 113/02, LexOmega).

W konsekwencji zastosowanie art. 825 pkt 1 k.p.c. w związku z art. 203 § 2 k.p.c. oraz art. 13 § 2 k.p.c. skutkuje przyjęciem, że cofnięty wniosek egzekucyjny nie wywołał skutków prawnych związanych z jego wniesieniem, a więc także w zakresie przerwy biegu przedawnienia.

Należy również w tym miejscu przywołać poglądy doktryny, której reprezentanci również stoją na stanowisku, że umorzenie postępowania egzekucyjnego na skutek cofnięcia wniosku przez wierzyciela tak jak na skutek bezczynności wierzyciela (art. 823 k.p.c.) nie spowoduje przerwania biegu przedawnienia. Wierzyciel powinien bowiem przez swoje czynności rzeczywiście dążyć do wyegzekwowania roszczenia, a nie jedynie pozorować, że podejmuje działania mające na celu egzekucję. Przyjęcie odmiennego zapatrywania mogłoby prowadzić do tego, że przed upływem terminu przedawnienia wierzyciel występowałby z wnioskiem egzekucyjnym, a następnie po kilku dniach cofałby taki wniosek i w ten sposób jego roszczenie mogłoby nie przedawnić się przez wiele lat (por. Anna Stępień - Sporek Filip Sporek "Przedawnienie i terminy zawite" LexisNexis Warszawa 2009 str. 118-119).

Celem wprowadzenia instytucji przedawnienia jest zagwarantowanie bezpieczeństwa obrotu i wprowadzenie stabilizacji stosunków cywilnoprawnych poprzez ograniczenie w czasie możliwości dochodzenia określonych roszczeń. Nie sposób uznać, by taki zamiar przyświecał ustawodawcy jedynie w odniesieniu do roszczeń nie stwierdzonych tytułem wykonawczym, ponieważ regulacja art. 125 § 1 k.c. stanowi wprawdzie przepis szczególny w stosunku do art. 118 k.c., ale jedynie w odniesieniu do terminu przedawnienia. Zatem nie można przypisać ustawodawcy zamiaru umożliwienia wierzycielom prowadzenia egzekucji z przerwami wskutek cofnięcia wniosku np. przez kilkadziesiąt lat i składania przez nich wielu wniosków egzekucyjnych tylko po to, by nie doszło do przedawnienia roszczenia / por. Wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 25 maja 2010 r. I ACa 100/10/.

Przyczyny, którymi kierował się wierzyciel, podejmując decyzję o cofnięciu wniosku egzekucyjnego, są w istocie irrelevantne dla oceny skutków umorzenia postępowania egzekucyjnego w zakresie prawa materialnego.

Reasumując rację ma powód iż w sprawie doszło do przerwania biegu terminu przedawnienia, jednakże termin przedawnienia począwszy od 2 lipca 2010 roku biegł na nowo. Powód złożył pozew do Sądu Rejonowego w Łęczycy w dniu 7 grudnia 2015 roku, a więc po upływie trzech lat od powyżej wskazanej daty. Przedmiotowe ustalenia skutkować musiały oddaleniem powództwa.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 513 § 1 k.c. oraz art. 117 k.c. powództwo należało oddalić.